

DC870
KH455T

Ê B Á C ẢNH

Không thê? chờ xuân

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

LÊ BÁ CẢNH
(*Tùng Nguyên*)

- Sinh ngày 19/12/1941
- Quê: Thôn Thạch Bàn, xã An Thủy, Lệ Thủy, Quảng Bình.
- Đại tá Quân đội Nhân dân Việt Nam
- Hội viên Hội Văn học Nghệ thuật Lâm Đồng

LÊ BÁ CẢNH

Không thể?
Không thể
Chờ xuân
Chờ xuân

SỞ VĂN HÓA - THỂ THAO VÀ DU LỊCH
THƯ VIỆN TỈNH LÂM ĐỒNG (Thư trào phúng)

PHÒNG ĐỊA CHÍ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN VIỆT NAM
HÀ NỘI - 2008

Lời ngỏ

Chưa bao giờ người dân Việt Nam lại được sống thanh thản trong hòa bình, độc lập, tự do như bây giờ .

Chỉ qua hơn hai mươi năm đổi mới của Đảng và Nhà nước mà nhân dân, đất nước ta đã giàu lên trông thấy. Nhiều người dân đã có của ăn, của để, xây dựng nhà tầng và mua sắm được các vật dụng đắt tiền .

Phần đông cán bộ, Đảng viên, nhân dân ta làm giàu chính đáng, họ say sưa trong học tập, lao động sáng tạo, nghiên cứu nghiêm túc, luôn giữ gìn đạo lý, nhân phẩm, chăm lo xây dựng nền nếp gia phong, kiên quyết bảo vệ thuần phong mỹ tục ...

Bên cạnh đó cũng không ít kẻ hãnh tiến sống gấp, nhiều thói hư tật xấu có nguy cơ ngày một gia tăng.

Nói về nhân cách, phẩm tiết thì người xưa cũng đã từng răn dạy :

*“Phú quý bất năng dâm,
Bần tiện bất năng di,
Uy vũ bất năng khuất !”*

Phải chăng đó cũng là sự đòi hỏi về phẩm hạnh của người cán bộ, Đảng viên chân chính thời nay?

Mảng văn thơ trào phúng trong những năm qua cũng đã đóng góp xứng đáng trong việc lập lại trật tự kỷ cương, ngăn ngừa các thói hư tật xấu. Có nhiều nhà thơ, nhà văn đã thực sự coi trọng nhân cách cao hơn tất cả, họ đã dũng cảm, kiên trì theo đuổi công việc cực kỳ khó khăn, gay gắt này.

Loại hình này vốn đã là một phương thuốc hiệu nghiệm, góp phần ngăn chặn, mách bảo, nâng đỡ những kẻ sa ngã, giúp họ lấy lại thăng bằng hoặc giật mình tỉnh ngộ mà làm lại cuộc đời trong sự nhân ái, bao dung. Xuất phát trên quan điểm, lập trường của Đảng, mang tính xây dựng tích cực, luôn trăn trở, lo âu trước những thói hư tật xấu, nên đã mạnh dạn cầm bút viết lên một số văn thơ từ thực tiễn cuộc sống với tất cả tâm huyết của mình, bất chấp cả vốn ngôn từ còn thô vụng. Kính mong độc giả lượng thứ.

Tác giả

Không thể chờ xuân

(Đã phát trên đài PTTH Lâm Đồng tháng 12 - 1987)

Vợ tôi bảo

- Thôi, đừng làm thơ

thơ thần vẫn vợ, ngòi mơ, nghĩ ảo

Hãy xếp bút đi, đừng thơ, đừng báo

Ăn nhằm gì, chuyện hão, thắm vào đâu !

Những kẻ lãng xăng thường có sạn

trong đầu

Mặt chai đá, tim giá băng máu lạnh

Mình mỏng yếu bút tình đâu thể mạnh

Đừng dây vào - bất hạnh - đừng dây.

Nghỉ đi anh, ngủ một giấc cho say

Mai dậy sớm cùng em đi cắt cỏ

nhặt gánh phân rơi bên hồ Than Thở

Về bón cho su thấy quả chợ chiều

*Chỉ chục cân thôi cũng đủ bấy nhiêu
Anh thức viết chắc chi nhiều bằng nó
Lại chạm nọc ông này, bà nọ
Miếng cơm ăn liệu có nguyên lành ?*

*Cuộc đời anh trọn vẹn mái tóc xanh
Cho chiến trận giữ bình yên đất nước
Nay sương bạc vẫn chưa tròn mong ước
Một phút yên lành, một bước thanh thoi !*

*Không thể em ơi, dù có phải đến cuối trời
Dù một phút trước khi đời từ già
Cũng không thể lặng câm trước những gì
gian trá
Nào ngại chi buốt giá cuồng phong.*

*Phải viết thôi em, dù chỉ một đôi dòng
Chút bực bực cho vơi lòng chất chứa
Bút rút quá ngỗ trong lòng có lửa
Không thể ngồi tựa cửa chờ xuân !*

1986

Uy dũng

(Viết tặng nhân ngày Nhà báo Việt Nam)

*N*gười làm báo - chúng tôi chờ ở báo
Những niềm tin hé rạng chân trời
Những hy vọng vào ngày tươi mới
Tri thức - Cánh buồm hướng đạo ra khơi

*N*hư người lính bước vào trận đánh
Rành rọt, ngọt, chua, đắng đốt ở đời,
Cái thiện, ác đan xen đồng loại,
Những nghĩa tình chung thủy đầy vơi !

*N*gười làm báo lấy mình ra chiêm nghiệm
Tình nguyện hy sinh đứng mũi chịu sào
Người lương thiện rất cần anh bảo vệ
Kẻ sa cơ cần bạn tâm giao.

*Nạn tham nhũng, cửa quyền còn cậy thế
Ngòi bút anh sắc nhọn khôn lường
Cái uy dũng của người làm báo
Dẫu biết rằng có thể tai ương !*

*Bao ung nhọt nếu không thầy thuốc chữa
Rách nát tâm linh ai vá cho lành ?
Những bài viết có thể là thuốc đắng
Cứu vớt người sa ngã hồi sinh.*

Buộc lòng em phải nói

(Nạn bạo hành trong các gia đình của những đôi vợ chồng trẻ đang có nguy cơ ngày một gia tăng)

*Làn môi tươi trẻ thắm hoa sen.
Toả dịu làn hương dưới ánh đèn
Anh thốt lời yêu từ thuở ấy
Ngọt ngào cung bậc phút trao duyên*

*Tình nồng như ngọn lửa vừa nhen
Như bản nhạc xuân rộn tiếng kèn
Hôn lễ cử hành dâng tiệc cưới
Bạn bè thân thiết đã từng ghen.*

*Bên nhau ngày ấy thật êm đềm
Cứ ngỡ cuộc tình nắng mới lên
Xuân chỉ vài xuân còn vị ngọt
Nhật dần năm tháng giữa bon chen !*

*Rồi bia, rồi rượu trút vào em
Tiếng đắng, lời chua ố mặt rèm
Hoa mỹ lời yêu theo cánh gió
Làn môi khói thuốc cũng bầm đen !*

*Đua đòi ăn nhậu mãi thành quen
Lại nhiễm từ đâu thói bạo hành
Em góp lời bàn anh nổi nóng
Ra tay vui đập tuổi xuân xanh !*

*Còn đâu mà nghĩ đến mưu sinh
Mặt nặng mày chau rõ cực hình
Vóc dáng hao gầy luôn sợ sệt
Gia đình hạnh phúc quá mong manh !*

*Em luôn nhường nhịn chỉ vì anh
Cố giữ sao cho được ấm lành
Cứu vớt cuộc tình đang rệu rã
Mong người hãy giữ lấy thanh danh.*

*Không được hôn em
bằng đôi môi ấy !*

Bài viết nhân "Ngày thế giới không hút thuốc lá"

Hãy đứng xa em chớ lại gần
Cái mùi khét lẹt bám quanh thân
Những làn khói cuộn trong không khí
Dị ứng làm em muốn xỉu dần !

Thuốc cháy làn môi cứ tím bầm
Biết bao di chứng, hết thanh xuân
Không thể hôn em bằng đôi môi ấy
Hãy đứng xa em chớ lại gần .

2002

Bà hoàng phu nhân

(Đã đăng ở báo Tư Pháp Lâm Đồng
số 25 - 3 - 1988)

Chồng thủ trưởng, vợ nhân viên
Dựa uy, lập thế, cậy quyền phu quân
Lộng hành bản mặt nhâng nhâng
Nhúng tay vào việc “trung quân” nội tình.

Xét lương, lên chức, tuyển binh
Tham gia nghị quyết, điều đình lân bang
Kinh doanh, hạch toán, tuần hàng
Quỷ đen, ô đỏ, ô vàng giật dây .

Thu, chi, mặng, nhạt, cáo cây
Ra tay thao túng, trở tài tham mưu
Lòng lang ghim guốc oán cừu
Thân sơ ton hót, cứng đầu rắn đe !

"Chính sách" từ cửa buông the
Dem ra áp đặt, áp phe mà kình
Tay khuynh đảo, dạ yêu tình
Công nhân “quý tộc” hiện hình bấy nay.

*Ai tài, ai sống thẳng ngay
Làm cho điều đứng đêm, ngày lo toan
Bất tài, nịnh bợ, giàu sang
Đều là cánh của “bà hoàng phu nhân” .*

*Nghiến răng phải sống âm thầm
Người trung chưa quá một lần hé răng
Bởi vì tai họa giăng giăng
Bởi ô che những việc xằng bậy
Bởi “quan” xa với dân tình
Làm sao thấu việc tày đình chuyện oan !*

*Khéo thay cái thói lẳng lơ
Biến chồng thành một loại “quan” khô hài !*

1988

Nguồn rừng

Ăn của rừng – rừng rừng nước mắt
Câu ca xưa như thất buồn gan
Hổ, voi, vượn, khỉ trên ngàn
Con người gieo nổi kinh hoàng, bất nhân

Nào bầy thú giăng giăng khắp ngả
Nào chông thò đến cả cung tên
Sẵn sàng súng ống dương lên
Môi trường hủy diệt rừng im ắng dần

Quán đặc sản lần khân cứ mở
Kẻ sành ăn hăm hở vào ra
Bọn buôn mảnh khoé ranh ma
Trăm ngàn phương kế moi ra nguồn hàng

Bao trăn, rắn vơi dần chủng loại
Nào rùa thiêng cũng hã con người
Linh miêu cũng nhậu – trời ơi !
Giống nào sống sót trên đời được đây

Hãy ngăn chặn bàn tay tàn bạo
Khôi phục dần tái tạo môi sinh
Cân bằng sinh thái thiên nhiên
Giữ cho cuộc sống bình yên trong lành.

Ninh Chữ

*N*inh mãi mà sao chữ chẳng như
Càng ninh càng thấy thói đời hư
Mang danh bút mực lòng thêm thẹn
Dính dáng văn thơ kiếp dật dư
Đường phố phô phang nhiều cửa dỏm
Biệt dinh thừa mứa những tàn dư
Biển xanh sóng sớm khoe đầu bạc
Thế cuộc thăng trầm nặng mối tư !

Dưới cánh máy bay

(thức tỉnh)

(Đã đăng ở báo Tư Pháp Lâm Đồng tháng 3/ 1987
và báo Tuổi trẻ - năm 1988)

*Lần đầu tiên ba được đi máy bay
Vì sợ muộn phải tìm đường đi tắt (*)
Ba chạy chỗ này, ba lần chỗ khác
Nên cuối cùng vẫn leo được lên mây.*

*Tầm nhìn xa trông xuống khoảng mười cây
Biển xanh sáng, đất phì nhiêu nâu mịn
Những cánh rừng xanh phớt hồng, phớt tím
Bãi cát vàng ngập nắng trắng tinh khôi.*

*Hồi hộp, phập phồng trên chiếc ghế máy bay
Mà choáng ngợp phút giây khi cất cánh
Bởi tiếng động cơ ầm ầm chuyển mạnh
Nhức cả đầu và ù cả đôi tai.*

Khi quen dần với độ cao, lồng lộng giữa
mây bay
Ngồi chễm chệ nhìn ngây không chớp mắt
Phía dưới mình không thấy người chỉ thấy đất
Với những màu xanh lóa mắt tân kỳ.

Phía dưới bỗng bênh mây nâng cánh ba đi
Ba kiêu hãnh – say mê – mãn nguyện
Vì có mẹ và các con tung hô trời biển
Như một người hùng đã khiến ba si !

Đã có lần con từng chế ba sợ ngợp trước
lúc đi
Hay say nắng, say xe, say sóng...
Con hơn ba khi vào giữa bao la khoảng rộng
Lượn tít mù vẫn không ngợp, không nghiêng.

*Ba đã biến các con thành của riêng
Bắt cung phụng và bắt phục dịch
Miễn làm sao phỉ nguyên mục đích
Thỏa lòng tham chiến tích để lưu truyền.*

*Hãy nói đi con, những khuyết tật triền miên
Ba vô lý cứ nghĩ mình có lý
No mất ngon, đói cũng mất khôn nên ba
thành ích kỷ
Cứ muốn ép con theo chân lý của ba !*

*Từ cánh máy bay ba lão đảo nhận ra
Sắc khí lạnh, sự cách xa quá thể
Ba nhức nhối khi thấy mình xử tệ
Với đồng chí, bạn bè, với con quý của ba !*

Thành phố Hồ Chí Minh – Hà Nội
1986

(*) Thời bao cấp, có khi cũng phải đi tắt
cửa sau mới mua được vé máy bay.

Choáng ngợp từ cao

*L*ần đầu lên thử đu quay
Ngõ mình núu gió mà bay lên trời
    Phóng tầm mắt giữa trùng khơi
Hải đăng giăng sáng chân trời biển xa
    Dưới chân thành phố sáng lòe
Nhìn sao cứ ngỡ sao sa kín trời
    Ai lên, choáng ngợp ghé ngồi
Biết chẳng trần thế bao người đa đoan !

Nha Trang hè 1997

Khoảng giữa lần ranh

(Đã đăng ở báo Tư Pháp Lâm Đồng
số xuân 1987)

*Ai đang đi giữa những lần ranh
Bên này dòng trong, bên kia dòng đục
Phía dưới mặn mòi nhưng trên lại ngọt
Giữa cuộc đời - vẫn có những lần ranh.*

*Đất nước mình vẫn còn chiến tranh
Máu vẫn đổ ở tiền tiêu, chòi canh biên giới
Sau tầm pháo là hòa bình, dựng xây sôi nổi
Ai đang sống lưỡng lự giữa khoảng nối- của
lần ranh !*

*Đảo Trường Sa giữa biển biếc ngời xanh
Bạn bè ta nhiều năm chưa được nghỉ
Giữa lớn vồn bủa vây giặc trời, giặc bể
Căng thẳng bộn bề, chưa vẹn giấc đêm.*

*Người làm nông không chờ đến bình minh
Bán mặt cho đất, bán cật cho trời quanh năm
suốt tháng
Lúa chín vàng đồng vẫn còn cay đắng
Bão lụt mưa giông lũ úng từng giây
Phải vật lộn với trời mới mong khỏi trắng tay !*

Đừng lóa mắt với những nhà tầng
sáng sửa mới xây
Mà vội quên những bàn tay vội vã
Những nhịp búa dồn hơi vào nhịp thở
Mẻ thép ra lò, tia lửa mặt sém đen.

Nói chi nhiều đến cương vị, chức danh
Khi biết bao người đang đổ mồ hôi và máu
Chai sạn bàn tay chất xám từ tủy xương, trí não
Cũng có người chỉ lo quần, lẩn quanh.

Tìm những nước cờ quanh “ô đỏ, ô đen”
Lách vào giữa dòng đời làm lây lan ô nhiễm
Trong hành động, tư duy và trong ý niệm
Tìm kẻ hở của đời, nắp kín giữa lẫn ranh.

Nếu ai cũng muốn gối ấm, đệm hồng, tường
quét vôi xanh
Tiếng vợ môi con ngọt ngào riu rít
Tìm cái sống và đẩy đưa cái chết
Sẽ dẫn đo hoài đâu dám biết xả thân.

Giữa lẫn ranh ít xao động, lặng êm
Những con chạch, con lươn lặng lẽ núp bóng
Loài cá ác rình mồi dữ dằn dưới sóng
Nọc độc đen ngòm tỏa rộng bao quanh.

*Đừng tự biến mình thành con sấu đớp mồi
mài vuốt, giữa nanh
Thành con rắn mai ăn tàn theo đóm
Với đồng loại - triệt tiêu thâm tóe
Với uy quyền khúm núm, xun xoe.*

*Con người anh chỉ là những xác ve
Chết câm lặng sau một hồi rên rỉ
Ai dám bảo đồng lòng - đồng chí
Vênh váo với đời, dám ỷ công danh.*

*Dám tự xưng đàn chị, đàn anh
Chia huê lợi với cả phe, cả phẩy
Lén lút với bị can mớm lời trôi chảy
Phun bắn ra đời không tự thấy hôi tanh.*

*Đừng rơi vào khe hở của lẫn ranh
Mà khó biết dòng trong hay dòng đục
Loài máu cá lờ nhờ - tìm người đổ rục
Lấp liếm thời gian sự thực phơi bày.*

1987

Cảnh tỉnh

(Đã đăng ở báo Lâm Đồng số 698
ngày 12 – 10 – 1990)

*T*hời cuộc buộc tôi phải viết những lời này
Bởi không muốn mãi đất này thù hận
Máu đã đổ bao năm dài chiến trận
Bao cuộc đời lặn độn đắng cay !

Đất mẹ nghèo địch họa thiên tai
Qua máu lửa những ai còn mất
Qua thuốc đắng những ai đã tật
Ai trốn tìm sự thật, những ai ?

Chung quanh anh lắm kẻ biệt tài
Chúng mớm anh bùi tai, lịm lưỡi
Dẫn dắt anh dính bao tội lỗi
Những thầy dùi ngòi rồi khẩy cười anh.

*Theo Đảng trọn đời trắng hết mái tóc xanh
Há chịu để ô danh vận nước
Há lại để quân thù xâm lược
Cam go này quyết vượt lằn ranh.*

*Giữa dòng đời đầy rẫy bon chen
Khua đục nước tung bọt men yếm khí
Sẽ chìm ngấm trong xoáy trào ích kỷ
Không tỉnh tường đâu dễ thoát thân !*

*Đừng tự chìm đầu vào những cơn say
Tự an ủi bằng phút giây trác táng
Sẽ mụ mẫm đến quên thù, quên bạn
Mất thông minh nhìn trắng hóa thành đen.*

*Hỡi ai say chưa đã những cơn thèm
Dừng phắt lại kẻ kè bên vực thẳm
Loại chiến hữu mà tim, gan thối khảm
Ngoài ngọt ngào trong giả trá gian manh.*

*Đâu tia hồng, tia tím rọi tim đen
Lật mặt nạ phơi hoen dưới nắng
Hãy cảnh tỉnh bởi đó là cách mạng
Bởi đó là tia nắng hồi sinh.*

1990

Bẽ bàng

*M*ình em thắng thốt mong manh
Cô đơn lọt giữa thị thành xôn xao
Bán non má thắm, môi đào
Bây giờ môi nhạt, má hao hốc gầy !

Biết, thà đừng đến nơi đây !
Cứ quê - quê vậy vẫn say lòng người
Bây giờ quá lứa, lỡ đôi
Một mình em một mảnh đời hanh hao !

Nhân cách

(Đã đăng ở báo Tư pháp LD-1987)

Dùng những lời nhẹ nhàng không thể lọt vào tai
Đối với những người mà tim, óc đã bám đầy rỉ sét
Đối với những con người khi tâm hồn đã chết
Cũng đừng trách người đời nặng lời búa, lời dao !

Bởi có những người đáng phải nhốt nhà lao
Những buôn lậu cho vào sọt rác
Đừng lẫn tránh, cũng đừng nên dấu mặt
Trút bỏ cho người - qua mắt được chăng !

Có những người mà mỹ vị cao lương luôn ngập chân răng
Người xưa nói : “Miếng ăn là miếng xấu”
Nhưng đành phải nói, bởi có những hạng người
luôn ngồi bên “lẩu”
Nốc say bia rồi ký ẩu, ký tràn !

Bởi có những người vốn lọc lõi khôn ngoan
Tự biến mình thành quan “miệng gang, miệng thép”
Tạo chỗ đứng và giữ gìn khoảng cách
Khéo tung hỏa mù, khéo biện bạch nguy trang.

Có những người luôn nói dối, ăn gian
(ở những người thanh liêm không bao giờ có)
"Dối như cuội" và gian manh như hổ
Mà lòng tham vô độ vô đình

Có những người luôn nói đức hy sinh
Làm đầy tớ quên mình cho tất cả
Nói thì thế nhưng làm thì rất lạ
Chỉ vì mình mà quên cả giang sơn

Những người vốn cũng từ thân cỏ, thân rơm
Cách mạng về đã nâng đứng dậy
Nhân dân chở che yêu thương nhường ấy
Mà bây giờ quay lại vong ân !

Hãy thôi đi những vụ lợi phì thân
Những buôn lậu bất nhân quan cách
Đừng tiếc nữa hãy giữ đi cho sạch
Làm lại cuộc đời nhân cách giữa tình thương.

Suy ngẫm về nhân cách hội viên Hội VHNT

*L*inh xình suốt mấy năm qua
Buồn vui lên xuống quả là long đong
Những ai sáng mắt, sáng lòng
Tài hoa, đức trí mới mong lâu bền

Những ai oán vội, ơn quên
Những ai sỹ dỏm, sỹ hèn tiêu vong
Cái tâm rĩ sắt, hoen đồng
Văn thơ xám xịt, cõi lòng u minh !

Tự dưng mình đánh mất mình
Trước thanh thiên lộ nguyên hình bán buôn
Ngẫm qua thế sự mà buồn
Bao giờ lấy lại tâm hồn sáng trong !

*Vô tình đổ biển, đổ sông
Uổng cơm dân nước, uổng công tác thành
Còn đâu máu đỏ, mắt xanh
Còn đâu ngẩng mặt tung hoành tứ phương*

*Chưa qua đủ lớp, đủ trường
Học đòi học mót dọc đường đã vênh
Cánh diều nhờ gió mà lên
Đứt neo tuột dốc tận nền vực sâu*

*Cái tài thường chỉ đến sau
Cái tâm sáng giúp cái đầu thặng hoa
Mệnh cung trùng cái rợp nhà
Xưa nay cái bệnh trầm kha luân hồi !
Hư danh mệnh yếu hồi ôi
Gắng mà học tiếp làm người thiện căn !*

Trên bến Ninh Kiều

*Chiều thu ghé bến Ninh Kiều
Thấy em đơn đả muốn liêu chút xem
Làm trai vác nặng ăn thềm
Biết đâu chả – biết đâu nem mà lân
Giá mà có máu Trịnh Hâm ^(*)
Chắc gì để lỡ một lần bẻ hoa.*

1990

(*) Hai nhân vật tà dân trong truyện Lục Vân Tiên của cụ Đồ Chiểu :

"Trịnh Hâm, Bùi kiếm máu dê
Ngồi chai bệ mặt như sề thịt trâu"

Viết cho tuổi đang yêu

*Hẹn nhau bãi cỏ – bờ sông
Chớm yêu đã tỏ bướm ong mới kỳ
Tiếc thay đại một phút si
Một mình mang lấy khinh khi một mình !*

Hộp

*Cơ quan kia có phong bì
Đơn vị mình phải có gì lót tay
Lệ làng đã bấy đến nay
Người ta chơi trội mình đây khó lòng*

*Dự sông – chắc bộ không xong
Rừng vàng, biển bạc mấy đồng thắm đâu
Lời ton ngọt – thủ gặt đầu
Trưởng ban hành chính ngỗ hầu ra tay*

*Thế là món mặn , món chay
Quà bưng , gói biếu chất đầy sum suê
Miếng ăn trôi nuốt lời thề
Cụng ly say mới hả hê bụng lòng !*

*Dân tình chạy bữa long đong
Bát cơm nhạt , mồ hôi đồng chảy chan
Ba cơn bão – bảy cơn hàn
Cốc bia bàn hộp xối tràn thân dê !*

*Còn nhiều cuộc họp lê thê
Nội dung chút xíu, cà kê suốt ngày
Tiếc cho lời nói gió bay
Người vui cạn chén, kẻ say giấc nồng !*

1986

Nghiep

*Dính vào bút mực cực mà yêu
Lặn độn, lao đao vẫn mỹ miều
Danh lợi phũ phàng coi khinh chúng
“Bạc, vàng” thừa thãi chẳng thềm tiêu*

*Loại giàu tiền của ham trác táng
Kẻ nghèo nhân phẩm rởm mà kiêu
Góp một đôi vắn cho cuộc thế
Thấy lòng thanh thản rộn niềm yêu.*

Giữ

*Vì tâm nên phải chăm dâu
Vì ai nên phải giảng câu buông mồi
Bây giờ giữ được ai rồi
Còn lâu mới thả cho người kẻ dưng !*

Lời ru khẽ khàng

*Âu ơ mười sáu trăng tròn
Mười lăm trăng nấu em còn non tơ !*

*Giã từ nhí nhảnh tuổi thơ
Thướt tha tà áo những giờ ra chơi
Giã từ phượng thắm làn môi
Còn đâu ánh mắt rạng ngời mai sau !*

*Đôi mắt xanh đã phai màu
Khăn quàng em đã úa nhàu trong tim
Mình em chiếc bóng im lìm
Nuốt thâm nước mắt mà kìm nỗi đau
Giá em giấy nẩy coi trầu
Khi em mười sáu tuổi đầu long bong !*

Ấu ơ mười sáu trăng tròn
Em tập làm mẹ ru con khẽ khàng
Mỗi lần gặp chuyển sang ngang
Thập thò nhìn bạn xốn xang qua cầu
Hoang mang nghiêng nón che bầu
Nhìn băng quơ chẳng dám chào lên đi !

Bạn bè rộn rã mùa thi
Em về hong tã.... buồngh khuya bẽ bàng !

1994

Trở lại đời thường

*H*oàn dân, trở lại với đời thường
Có sá chi nào những nhiều nhương
Tham nhũng sợ gì không điểm mặt
Diễn hình mạnh dạn quyết nêu gương

*D*ưỡng sinh rèn luyện tâm hồn sáng
Việc nghĩa tham gia với phố phường
Lao động góp phần thêm của cải
Cuộc đời trong sáng nẩy lên hương.

Hệ quả

Lời yêu bốc lửa lên trời

Gặp cơn mây động đang hồi giữa trưa

Đá trời ta chảy thành mưa

Vỡ muôn ngàn mảnh tình vừa tan theo !

Quang đời

*Hãy tự bằng an với phận nghèo
Cho dù rau cháo cảnh gieo neo
Cũng không bằng được nghèo nhân phẩm
Mạt kiếp trong mồ án vẫn treo !*

Môi sinh

*Ngõ chìm sóng cứ duềnh lên
Bọt bèo nổi giữa lênh đênh bọt bèo
Trời cho một duộc ăn theo
Nào rươi, nào đĩa lều bều mà kinh !*

Ngôi

*V*ốn tính ông ta lọc lõi đời
Ngôi lên tụt xuống suốt phen toi
Thế mà ông vẫn ôm khư ghế
Bởi có ô dù vẫn cứ nhei !

Quan quẹt trông vào thực khó coi
Vững chân bám ghế, tỏa xa vôi
Sá chi sạch, bẩn giàu là được
Cái nhọt, cái ung cứ nảy nòi !

Họa chồng lên họa

*Sinh chi con hụi, cái huê
Để cho bao kẻ si mê lã lẽi
Đáng đời - cái của trời ơi !
Trăm cây của đứt lã lẽi gió bay
Lời xưa "phúc bất trùng lai"
Họa chồng lên họa rằng ai chớ liều !*

Lỗi tại chúng ta

*Một số trẻ bây giờ ít biết vòng tay
Qua mặt người lớn thường hay phớt tỉnh
Chẳng chào hỏi, cũng chẳng cần
thân thiện
Cứ cách vờ như khác lạ hành tinh !*

Quan trà

Bảy giờ mở cửa phòng, ban
Xun xoe trình mặt cơ quan gọi là
Tám giờ lấm lét vào ra
Tụm năm, tụm bảy quán trà lai rai

Cà phê châu một, châu hai
Bọt bia lươn lấu tiêu xài rõ hoang
Có anh đâu phải “quan” xoàng
Phòng này, sở nọ xe vàng, xe đen

Tâng nhau ngôi thứ sang hèn
Chuốc nhau cho đến say mềm mới thôi
Tiền đâu xài lấm của trời
Liệu chừng có phải vay nơi hỏa lò !

1990

Quốc nạn

(Viết hưởng ứng NQTV 8, phần nói về
chống tham nhũng)

*Quốc thán suy vi khổ mọi nhà
Lộng quyền đặc lợi sống kiêu xa
Mánh mung lừa đảo khinh công lý
Những nhiều ních đầy rõ thói tha
Lý tưởng tiền, vàng chôm trước hết
Lương tâm bia, gái ngự phòng trà
Thuần phong mỹ tục còn đâu nữa
Băng hoại nhân tâm một lũ tà !*

1997

(Đã đăng báo CCB.VN và tạp chí người làm báo
Lâm Đồng số 3/1997 với bút danh : Tùng Nguyên)

Mặt nạ Trung Thu

Bên trong là những khuôn rằm
Phía ngoài mặt nạ dăm dăm trăm chiều
Ngộ Không – ngộ nghĩnh đáng yêu
Cái thương, cái ghét trở trêu ở đời
Bộ mặt chú Tễu khơi khơi
Mặt con lật đật – mặt người lao đao
Đầu trâu, mặt ngựa hao hao
Mặt ông Thổ Địa phổng phao lợm lỳ !

Trung thu 2001

Lụy phiên

*Ở đây rõ lắm các bà
Coi chừng thất lạc “ông nhà” như chơi
Đi trong bướm lượn hoa cười
Thôi thì trăm chúc, vạn lời vương mang !*

*Ở đây lắm cỡ sẵn sàng
Sức tơ đang độ vơ quàng vơ xiên
Vào nơi bụi ác, gấu hiền
Có thân thì giữ, kéo phiên lụy thân*

La Khê - 1976

Chân dung người về

*Ông vẫn than mình nghĩ rồi hơi
Cao lâu, tây tửu bữa thường xơi
Nhà hàng, biệt thự vài ba cái
Trang trại, vườn “chùa” một số nơi
Cô cậu xun xoe xe với ngựa
Sui gia rườm rà phước ơn trời
Tiệc tùng hỏi cưới khách ngàn lễ
An toàn hạ cánh ẩm đào chơi !*

04-2001

Nhập ngoại

*T*ừ ngày sinh quán “mát xa”
Nhiều nơi đậm dật, lắm nhà hồi xuân
Quá giang cụ cốp tần ngần
Phất phơ khoe ngực, khoe thân gọi mời
Loai choai cũng ướm thử chơi
Xem cho biết mặt, biết đời đại khôn
Văn minh hiện đại hớp hồn
Gã buôn sập tiệm, quan ôn bẽ bàng !

*D*ây vào bệnh “ết”, bệnh “giang”
Bạn bè xa lánh, thế gian coi thường
Xì ke, ma túy tai ương
Thân tàn, ma dại tang thương muôn nhà
Mãi dâm, bia bọt, “mát xa”
Toàn đồ nhập ngoại làm ta hỡi hùnh !

05/2001

Quan những tình hoang

*(Lời phép xin họa bài “Qua đèo Ngang”
của Bà huyện Thanh Quan)*

*X*ong việc cơ quan rảo bước tà
Lách vào khách sạn chọn tìm hoa
Xum xoe phục dịch cò đôi chú
Xúng xính nâng niu sếp, mấy bà
Túy lúy sơn hà ra lưỡng quốc
Lâng tâng tửu quán ngõ tư gia
Cửa chùa ngân khố vung như nước
Một mối tình hoang nhí với ta !

Yêu hùng xa lộ

*Ô*ng mãnh trời ơi – Thế mới là...
Đòi chi được vậy rủ nhau và ...
Đêm về xa lộ phô tài rỡ
Sáng ở trong buồng hắt thở ra
Chiều lấm học hành sinh biếng nản
Cưng nhiều nhậu nhẹt cũng đưa mà
Tắm gương tày liếp nêu ngoài bãi
Mất cửa, mất con nghĩ chẳng thà !!!

Câu

(Chủ nhật rảnh tôi ra hồ cá chơi, mới biết được cách câu rà ... không dùng mồi mà vẫn giật được cá mới hay.)

*Có một cách câu chẳng tốn mồi
Chỉ cần hai lưỡi, một phao trôi
Anh mè, chú trắm thích chao lượn
Cô chép, chị rô muốn đổi đời
Ngọt nhạt dễ làm ai lịm nuốt
Béo bùi thường lắm kẻ tìm xơi
Cả tin, nhẹ dạ đều mắc mép
Vùng vẫy cho ra sự đã rồi !*

*Có loại người câu chẳng tiếc mồi
Vung tay quá trán, chán thì thôi
Quan quyền, công tử phát giàu sụ
Tài phiệt danh gia mới trỗi đời
Rừng mỡ thừa tiền thích ngọạ điểm
Hồi xuân hảo ngọt ngủ nghê chơi
Buông cần, bốc hốt vợ vào cả
Danh liệt, thân tàn, mộng vỡ - Ôi !*

Dốc Lết

*S*áng ra dốc Lết với mình
Đèo Rù Rì cứ vờn quanh lững lờ
Tháp Bà vẫn đứng trơ vơ
Với bao cô Hến ồm ờ quanh đây
Nghêu, sò, mái ghe ta - tây
Nhớ đừng có lết mà dây vào mình !

Nghịch lý

*Sáng ngồi uống ngụm trà sương
Mấy đồng dính túi tiền lương cuối tuần
Bàn bên ai đó cười rân
Bọt bia bôm bốp, ngực trần lả lơi
Bạn hưu đã đến kia rồi
Dù nhau bách bộ mong trời quang mây.*

Ngày xưa - Ngày nay

*Ngày xưa chuyện kín phòng the
Ngày nay ở cả đầu hè cuối thôn
Cái “yêu” mua bán dập dờn
Từ thân xác đến tâm hồn mới đau !*

2003

Số

*Kẻ giàu trời lại chiều cung
Cửa ăn, cửa để không ngừng vào ra
Mấy ai ngụp lặn giang hà
Câu dầm, dậm tép nên tòa nên dinh.*

Dỏm

*Trơ trẽn làm sao chuyện cái bằng
Tưởng nên ông lớn, hóa ra thằng
Lem nhem ba chữ, hành nham nhờ
Lỗm bõm đôi vần học cuội nhăng !
Dấu đỏ rõ ràng, nhưng lại dỏm
Bìa son loè loẹt thế mà - phăng !
Giây mơ rẽ má nên đùm túm
Cát nhắc lên rồi biết sao quăng !*

Bản

(Viết về nạn chạy trường, chạy lớp và đổi tình lấy điểm của một số "thầy" ở HN và TP.HCM)

Khéo mả mai thay chuyện những nhà
Đổi tình lấy điểm - thú chơi hoa
Tôn sư chúc giáo văn nằm chót
Trọng đạo học đường chữ vái xa !
Chạy lớp, chạy trường bằng ngoại tệ
Mua bằng, mua cấp phải vàng ta
Chức danh học vấn nhiều tay dỏm
Bản mặt dân tình, đẹp mặt nha !

Thậm chí nguy

(Viết về “quan tham” đất ở Gò Vấp)

*U*ng nhọt nên đành phải gọt đi
Thế thời phải thế nghĩ mà bi
Đường không kín kẽ nên nhiều lối
Đoạn rẽ cuộc người thậm chí nguy !

*Đ*ất đai xài xể tở, tì ti
Móc nối còn phe hưởng tí xì
Gợi khéo chủ thầu xin kiểu đều
Chủ thầu bấm bụng mặt buồn xi !

“*Quan*” mà cứ thế trách ai chi
Học mót phong lưu sống nộn phì
Quý quái ranh ma chuyên đục khoét
Nhân tâm, đạo lý kể làm chi !

*Ngày đêm khẩn vái cửa từ bi
Bói toán tìm mong được độ trì
Vỡ lẽ ra rồi không bút được
Trong vành móng ngựa - Thế là đi !*

*Thôi đừng than nữa chớ lâm ly
Dừng tiếp kêu oan đổ tại vì ....
Đã lỡ nhúng chàm đen phải chịu
Muôn đời gương để tiếng khinh khi!*

*Phải đành lòng vậy - vậy là đi
Nhà đá yên thân cứ ngủ khi
Oanh liệt một thời nay có dịp
Gác tay lên trán ngẫm và suy !*

Ghen

*Cái ghen là cái làm sao
Ghen bốc như lửa, ghen trào như sôi
Ghen cao hơn núi, hơn đồi
Thoáng nghe chỉ mới đứng ngồi -
biết tay !*

Quyền ông thao túng

*(Về các vụ xà xẻo chia chác đất công
của một số quan chức cấp tỉnh ở ĐN.TB.HP.PQ...)*

*Đất đai vườn ruộng của toàn dân
Thậm thụt ngày đêm cứ gặm dần
Lèo lá mưu gian phùng nguy tạo
Quyền ông thao túng - tựa phong vân*

*Toé loe mặt mệt vẫn lần khôn
Trách nhiệm đổ cho lũ hạ thần
Lọc lõi còn hơn loài bọm búa
Trắng đen công lý biết sao phân !*

*Lòng tham không đáy vết kim ngân
Biệt điện cao cao mấy chục tầng
"Quan" càng giàu sụ, dân nghèo kiệt
Hãy gắng phanh phui, quyết vạch trần.*

*Nhà đá Đảng ta mở cửa rồi
Chộp ngay chúng nó nhốt vào thôi
Xử nghiêm phép nước vì công lý
Quét sạch gian tham giữ đạo trời.*

Mười hai con giáp

1 - Thân

*Lũ khỉ năm Thân cấu véo nhiều
Bao nhiêu ngân quỹ cuốn trôi theo
Những hàng thảm lậu qua biên giới
Vàng bạc - đô la cứ cháy vào !*

1992

Câu đối năm Thân :

*Tiền Giáp Thân xin giã biệt “Khỉ” đầu đen
Đón Ất Dậu quyết không dây “Gà” móng đỏ.*

2 - Dậu

*Đổi mới đường lên vượt hiểm nghèo
Bộ Luật năm Dậu bớt phần treo
Gà quay năm Dậu đang bê đến
Nuốt vội xương gà có đứa teo !*

1993

3 - Tuất

*Tuất vốn tham lam quyết giết môi
Giành ăn với một lũ đười ươi
Động rừng dấy biển đang càn quấy
Bủa lưới sức dân có chạy trời.*

1994

4 - Hời

*Lão Hời say mềm vẫn chữa thôi
Bụng tròn mắt híp "VIP" còn xơi
Thụt kết sống chuồng mau tóm lấy
Mài dao, dũa bút đón xuân chơi !*

1995

5 - Tỷ

*Lũ chuột xưa rày cày khoẻ chui
Bầu đàn thê tử khoét hoài thôi
Phen này ta quyết giăng nhiều bẫy
Dốc sức thanh trừng lũ chuột hôi !*

1996

6 - *Sửu*

*Bình sinh nguồn lực bác Trâu cui
Tứ trụ bền dai võ ruộng đôi
Thế quặp đôi sừng bao kẻ sợ
Húc loài nhũng nhiều cụp vùi - ui !*

1997

7 - *Dần*

*Mãnh hổ sơn lâm đã dậy rồi
Vươn vai, mài vuốt, chuốt làn đuôi
Xuân Trường, Minh Phụng gương tày liếp
Chộp cổ phan thây cũng đáng đời !*

1998

8 - Mão

*Mừng chú linh miêu giỏi chộp mồi
Họ hàng nhà Tý rộ khắp nơi
Chuột làng, chuột sở gom kỳ hết
Kho tàng, rương kết giữ đừng vơi.*

9 - Thèn

*Cuối thu Rồng cuốn lũ cuồng trôi
Hồng thủy miền Trung nước trắng trời
Toàn Đảng, muôn Dân bền một khối
Cùng nhau chia sẻ vượt khúc nhôi.*

2000

10 - 74

*Thế kỷ sang trang bước khởi đầu
Rắn thân xuất tướng rạng năm châu
Dân cường, nước thịnh đang đà tiến
Sử sách âu vàng để mãi sau
Quyền lợi vì dân làm trước hết
Đức tài theo Bác nhắc đôi câu
Sẵn liều nọc dưng phanh tì vết
Chích huyết ung tỳ, ổ mọt sâu !*

2001

11 - Ngộ

*Thông reo gió dựng tung bờm
Ngõ như tiếng hí bay vờn mây xa
Bao năm dong ruổi sơn hà
Dừng chân vó ngựa nở hoa xuân tình.*

2002

12 - Mùi

*Năm giáp rồi chân còn vững bước
Bấp gân từ ngày trước còn đương
Tiết Dê hòa rượu lệ thường
Cật Dê ướp tỏi men hương cuộc đời.*

*Sáng ra thấy gã mồm cười
Vẻnh râu dê với cuộc đời tươi non
Thấy ai đang độ nảy sòn
Ngõ chân, đầu gối vẫn còn sẵn gân.*

Câu đối năm Mùi :

- Đón Tết đuổi loài Dê ra khỏi động đào
Quyết giữ lấy thuần phong mỹ tục.*
- Khai Xuân, xua lũ khỉ nhốt vào nhà đá
Không dung tha lạm những quan liêu.*

Tâm niệm

Những điều răn về đạo đức của võ sinh
Nên và không nên làm
(Tặng sân tập Thiếu Lâm phật gia quyền)

Phản thầy
    Phế đạo
        Vong ân
Sanh tâm
    Đạo tặc
        Tà dâm
            Hiếp người
Cậy tài
    Hiếu sắc
        ăn chơi
Thắng kiêu
    Bại nhục
        Miệng đời
            Rẻ khinh !
Lấy chân - Thiện - Mỹ
    Răn mình
Tôn sư
    Trọng đạo
        Hiển vinh
            Giống nòi .

Tiếng chuông cảnh tỉnh

(1)

*H*oan ố thanh danh tiếng để đời
Tham lam trục lợi ầu đường chơi
Vênh vang khoe mẽ khinh đồng loại
Những nhiều gian manh bản cuộc người
Phẩm hạnh Đảng rèn nên sắc đỏ
Đức tài dân dạy há buông lời
Tiếng chuông cảnh tỉnh luôn nhắc nhở
Đừng để ô danh chúng bạn cười!.

Tiếng chuông cảnh tỉnh

(Nhân sự kiện Xôxôvô)

(2)

*T*inh sương thánh thót giữa thanh bình

Đất nước rộn ràng đón ánh minh

Tây bắc bán cầu bom pháo nổ

Thịt xương nhân loại nghĩ mà kinh !

Bên đời, bên đạo đâu là trọng

Ai chính, ai tà mới thấy khinh

Thế giới rung hồi chuông cảnh tỉnh

Giang sơn vững chãi mới phần vinh.

25/6/1999

Biệt dinh Bảo Đại

*(Đã đăng ở tạp chí Người làm báo
Lâm Đồng 3/1997 với bút danh Tùng Nguyên)*

Bảo Đại thời trước ăn chơi
Tư dinh, cung điện ngất trời xa hoa !

Bây giờ một số "quan" ta
Cũng ăn chơi, cũng xây tòa tư dinh
Học theo lối sống cung đình
Có biết chẳng cảnh dân tình lắt lay !
Thà làm một đấng quan ngay
Còn hơn làm kẻ mặt dày - "quan tham" !

1990

Vet

*Chú vẹt nhà tôi rõ tuyệt vời
Lưng xanh màu lá búng vàng tươi
Mỏ hồng sắc lửa chân hồng thắm
Tiếng hót long lanh rạng cuộc đời*

*Vốn trước tung bay lộng giữa trời
Một lần sa lưới tóm về nuôi
Xiềng chân cắt lưỡi nên đành phải
Cố hót sao cho giống tiếng người !*

Nhớ cụ Tam Nguyên

*Cụ xưa từng đã mở "Rồng"
Cả gan mổ ruột lấy lòng lai rai
Chân Rồng móng vuốt sắc gai
Lắm khi xước mặt, xước tai lẽ thường
Đã từng mũi giáo, ngọn thương
Chưa lành vết sẹo đã vương nghiệp nghề !*

Gửi người mai hậu

Gửi mai hậu, kính người xưa
Tôi không có ý làm thơ để đời
Trải lòng ra chút vầy thôi
Ngẫm trong cuộc thế đầy vui dập dồn
Đã từng chết chẳng chiếu chôn
Đã từng sống đến tro xương kiếp người
Đã từng trụ dưới vòm trời
Đội bom nghìn tấn vẫn cười vẫn ca
Vẫn còn vất vương tà ma
Người rơm hình nộm mang da lột người
Nào ai thật, nào ai chơi ?
Ván bài lật ngửa ra phơi mặt mờ !

Bầu trời vẫn đục bụi nơ
Mây đen khói núi bao giờ mới tan
Hỏi người lỡ bước sang ngang
Niềm yêu vô vọng có mang theo về
Hỏi người mộng muội sy mê
Biết bao giờ tỉnh ? Khen, chê để đời !

*Đừng như tuyết rụng, băng trôi .
Lạnh tanh máu cá kẹ người, mặc ai
Đa đoan lắm bậc hiền tài
Nghĩ là thân phận an bài – mà đau !
Lừng lơ bom đạn trên đầu
Hùm lang, chó sói hoàn cầu điêu linh
Mấy ai nhận diện lại mình
Hồ quang sắc lửa nhân tình dôi soi !*

Đà Lạt, 9 – 9 - 1999

Mục lục

01	Lời ngỏ	3
02	Không thể chờ xuân	5
03	Uy dũng	7
04	Buộc lòng em phải nói	9
05	Không được hôn em bằng đôi môi ấy	11
06	Bà hoàng phu nhân	12
07	Nguồn rừng	14
08	Ninh Chữ	15
09	Dưới cánh máy bay	16
10	Choáng ngợp từ cao	19
11	Khoảng giữa lần ranh	20
12	Cảnh tỉnh	23
13	Bẽ bàng	26
14	Nhân cách	27
15	Suy ngẫm về nhân cách hội viên	29
16	Trên bến Ninh Kiều	31
17	Viết cho tuổi đang yêu	32
18	Hợp	33
19	Nghịệp	34
20	Giữ	35

21	<i>Lời ru khẽ khàng</i>	36
22	<i>Trở lại đời thường</i>	38
23	<i>Hệ quả</i>	39
24	<i>Gương đời</i>	40
25	<i>Môi sinh</i>	41
26	<i>Ngoi</i>	42
27	<i>Họa chồng lên họa</i>	43
28	<i>Lỗi tại chúng ta</i>	44
29	<i>Quan trà</i>	45
30	<i>Quốc nạn</i>	46
31	<i>Mặt nạ Trung Thu</i>	47
32	<i>Lụy phiền</i>	48
33	<i>Chân dung người về</i>	49
34	<i>Nhập ngoại</i>	50
35	<i>Quan những tình hoang</i>	51
36	<i>Yên hùng xa lộ</i>	52
37	<i>Câu</i>	53
38	<i>Dốc Lết</i>	54
39	<i>Nghịch lý</i>	55
40	<i>Ngày xưa - Ngày nay</i>	56
41	<i>Số</i>	57
42	<i>Dỏm</i>	58
43	<i>Bản</i>	59

44	<i>Thậm chí nguy</i>	60
45	<i>Ghen</i>	62
46	<i>Quyền ông thao túng</i>	63
47	<i>Thân</i>	65
48	<i>Dậu</i>	66
49	<i>Tuất</i>	66
50	<i>Hợi</i>	67
51	<i>Tý</i>	67
52	<i>Sửu</i>	68
53	<i>Dần</i>	68
54	<i>Mão</i>	69
55	<i>Thìn</i>	70
56	<i>Tỵ</i>	70
57	<i>Ngọ</i>	71
58	<i>Mùi</i>	72
59	<i>Tâm niệm</i>	73
60	<i>Tiếng chuông cảnh tỉnh 1</i>	74
61	<i>Tiếng chuông cảnh tỉnh 2</i>	75
62	<i>Biệt dinh Bảo Đại</i>	76
63	<i>Vệt</i>	77
64	<i>Nhớ cụ Tam nguyên</i>	78
65	<i>Gửi người mai hậu</i>	79

Không thể chờ xuân

(Thơ trào phúng)

LÊ BÁ CẢNH

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

65 Nguyễn Du - Hà Nội

Tel & Fax: 8222135

Chịu trách nhiệm xuất bản

TRUNG TRUNG ĐÌNH

Biên tập: **NGUYỄN ÁNH**

Bìa & trình bày : **TÁC GIẢ**

Vi tính : **MUU LÊ**

Sửa bản in: **THANH PHƯƠNG**

In 500 cuốn, khổ 13 x 19 cm tại Xí nghiệp Bản đồ Đà Lạt.
Số ĐKXB : 448-2008/CXB/72-26/HNV. Số Quyết định
xuất bản: số 322/QĐ-NXB HNV do Nhà xuất bản Hội
Nhà văn cấp ngày 17.7.2008. In xong và nộp lưu chiểu
tháng 10/2008.

Hãy tự bằng an với phận nghèo
Cho dù rau cháo cảnh giec neo
Cũng không bằng được nghèo nhân phẩm
Mạt kiếp trong mồ án vẫn treo !

Chân dung tác giả
Ký họa của Nguyễn Văn Lại

**TÁC PHẨM
ĐÃ XUẤT BẢN**

- Giọt mưa xứ lạnh
(Tập thơ)
- Tiếng chim từ quy
(Tập thơ) - Trong đó có Huyền thoại thác Liên Khương
- Huyền thoại hồ Than Thở
(Truyện thơ)
- Huyền thoại thác Hang Cọp
(Truyện thơ)
- Đà Lạt trong tôi
(Tập thơ)
- Huyền thoại Phong Nha
(Truyện thơ)
- Không thể chờ xuân
(Tập thơ trào phúng)
- Sắp in:
Huyền thoại thác Yang Bay

GIÁ: 30.000 đ